

المپیک سارایوو

تاریخچه بازی‌های زمستانی ۱۹۸۴
جلد اول

نویسنده:

جیسون ووییک

مترجم:

مهتاب صفدری

ناشر: همگو

مدیر هنری: یاسم رسام

صفحه‌آرایی: فاطمه بابایی

شابک دوره: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۱۱-۳۱-۳

شابک جلد اول: ۹۷۸-۶۲۲-۷۲۱۱-۳۲-۰

چاپ و صحافی: پیشگامان

نوبت چاپ: نخست، ۱۴۰۰

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

آدرس: تهران، صندوق پستی ۱۹۳۵۶۷۵۳۵۵

تلفکس: ۰۲۱۲۲۳۹۷۱۸۹

تارنما: www.hamgoopub.ir

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است

سرشناسه	: وویک، جیسون، ۱۹۷۲-م. Vuic, Jason, 1972
عنوان و نام پدیدآور	: المپیک سارایوو تاریخچه بازی‌های زمستانی ۱۹۸۴ / نویسنده جیسون وویک: مترجم مهتاب صفدری.
مشخصات نشر	: تهران: نشر همگو، ۱۴۰۰.
مشخصات ظاهری	: ج ۲: ۵/۱۴/۵۲۱ س.م.
شابک	: دوره: 3- 978-622-7211-31-3؛ ج 1: 01-32-7211-622-978؛ ج 2: 7-33-7211-622-978
وضعیت فهرست نویسی	: فیپا
یادداشت	: عنوان اصلی: The Sarajevo Olympics : a history of the 1984 Winter Olympic Games,c2015.
عنوان دیگر	: تاریخچه بازی‌های زمستانی ۱۹۸۴.
موضوع	: بازی‌های المپیک زمستانی (چهاردهمین : ۱۹۸۴ م.= ۱۳۶۳ : بوسنی و هرزگوین).
موضوع	: (Olympic Winter Games (14th : 1984 : Sarajevo, Bosnia and Herzegovina
موضوع	: بازی‌های المپیک زمستانی -- تاریخ -- قرن ۲۰ م. Winter Olympics -- History -- 20th century
شناسه افزوده	: صفدری، مهتاب، ۱۳۶۲، مترجم
زده بندی کنگره	: ۸۴۲GV
زده بندی دیوبنی	: ۹۸۰۹/۷۹۶
شماره کتابشناسی ملی	: ۸۷۱۱۳۵۹
اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیپا

فهرست مطالب

۷.....	پیش گفتار
۲۱.....	یک: آتن ۱۹۷۸
۳۷.....	دو: شاهزاده سوئدی
۵۳.....	سه: کسی لامپ ها را عوض نمی کند
۷۱.....	چهار: اسلیوویتز هم چاره نیست
۸۹.....	پنج: از نزدیک
۱۰۵.....	تصاویر
۱۱۵.....	فهرست نام ها

www.ketab.ir

پیش گفتار

سارایوو را به خاطر داشته باش

ایگور بوراس یکی از اعضای تیم بابسلد بوسنی بود که سفرشان را از مسیری غیرمستقیم از سارایوو آغاز کردند تا در سال ۱۹۹۳ میلادی در مسابقات قهرمانی بابسلد جهان در اینسبروک اتریش شرکت کنند. هیچ هواپیما، اتوبوس یا قطاری وجود نداشت که بوراس را از سارایوو به اتریش برساند. سارایوو تحت محاصره بود. از سال ۱۹۹۲ میلادی نیروهای صرب تا تپه‌های پیرامون شهر پیش آمده و کنترل هر دو منطقه‌ی کنار فرودگاه بین‌المللی بوتیچ را در اختیار گرفته بودند. فرودگاه درواقع متعلق به سازمان ملل بود و صرب‌ها اجازه‌ی استفاده از فرودگاه را برای پروازهای بشردوستانه می‌دادند اما پروازهای مسافری برای شهروندان معمولی بوسنی، مانند بوراس ممنوع بود.

برای ترک سارایوو، او تنها یک گزینه داشت: پریدن از روی باند فرودگاه که به معنای به خطر انداختن زندگی‌اش و قرارگرفتن در معرض تیراندازی بود. از سوی دیگر احتمالا هفتصد متر آن‌طرف‌تر قلمرو بوسنی بود. مساله پیچیده خود سازمان ملل بود. حافظان صلح فرانسوی مدام در حال گشت‌زنی با اتومبیل‌های شاسی‌بلند در جاده بودند و کسانی را که قصد بیرون رفتن از شهر داشتند، شناسایی می‌کردند. سازمان ملل این کار را انجام می‌داد تا در ظاهر بی‌طرف به نظر رسد، زیرا اگر سازمان ملل به مردم بوسنی اجازه می‌داد که آزادانه از شهر خارج شوند، صرب‌ها فرودگاه را می‌بستند و سارایوو دچار قحطی می‌شد. آنها که در این دوراهی دشوار گرفتار شده بودند، در باند فرودگاه گشت می‌زدند تا صرب‌ها را آرام نگاه دارند.